

# NAPSUGÁR OLDALAK

A „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány tájékoztatója • 1993/3.

## Vannak még csodák!

*Egy történet a sok közül. Csoda? Egészen biztosan. Kivonatosan közlünk egy levelet:*

Körülbelül két éve hallottuk először, hogy Almási testvér létrehozott egy alapítványt azáltal, hogy elhagyott gyermekeket ke-

resztyén családoknak adjanak örökbe, ahol ezek a gyermekek hitben nőhetnek fel.

...Először egy tragédia sodort minket a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány felé. 1991. december 3-án született egy leány gyermekünk, aki 15 percig élt. Távozása után nagy úr maradt bennünk, amit – úgy gondoltuk – jó lenne kitölteni, hisz az akkor öt éves Lackó fiunk is nagyon várta a kistestvért.

Akkor telefonon beszélünk Almási testvérral, aki sok hasznos tanáccsal látott el. Egy következő beszélgetés alkalmával megemlégette, hogy van egy kisfiú, aki örökbe adható. Ez délelőtt 9 órakor volt, és déli 12-ig kellett volna válaszolni. Feleségemmel csak telefonon tudtunk erről beszélgetni, hisz mindketten dolgoztunk. Kítettük a gypjút, mint annakidején Gedeon. Úgy gondoltam, hogy ha miénk az a baba, akkor 12-ig fel tudom hívni Almási testvért, hogy megmondjam, elfogadjuk a picit. Azonban minden próbálkozásom hiábavaló volt, akárhányszor hívtam, a készülék mindig foglaltat jelzett. 12 óra után elmentem ebédelni, majd újra telefonálni próbáltam. A vonal szabad volt, a készülék kijelzett, de én nem vártam meg, hogy a kagylót fölvegyék, letettem az enyémet. Isten döntésének tekintettük, hogy ez így történt és megnyugodtunk. Tudtuk azonban, hogy az Ige ennek ellenére is igaz: „Aki befogad egy kisgyermeket az én nevemben, engem fogad be...” (Lk 9:48)

Közben azt is hittük, hogy Isten az áldások Istene, és saját gyermeket is kértünk tőle.

*(Folytatás a 2. oldalon.)*



**Macskássy Izolda: A magzat imája**  
A művésznő többek között ezt a képet aján-  
dékozta alapítványunknak. A kép-  
nek (selyem kollázs) mi adtuk ezt a címet

(Folytatás az 1. oldalról.)

Ennek az áldásnak a beteljesedését várjuk 1993. október 12-re.

Közben sok mindenben keresztülmentünk. Az orvosok a terhesség félidejében azt javasolták, hogy vetessük el a babát, mert nem egészséges. Újabb imaharcok után abban találtunk megnyugvást, hogy nincs jogunk az élet felől dönteni, hisz az Istentől jó. ...Isten segítségünkre sietett, minden vizsgálat csak jó eredményt mutatott...

1993. szeptember 8-án feleségem megszülte a kis Benjámint, aki öt órát élt. Nagyon megtört bennünket az esemény. Mindez Budapesten történt, ahol alig van imerős. Ismerős alig, de testvér, aki megért, aki segít – igen! Dimény Ervin, aki a Baptista Theológiai Akadémia hallgatója, miután megtudta mi történt, csak ennyit kérdezett: „Fölhívjam Misi bácsit?” Én akkor ott tudtam – bár a feleségemmel erről nem beszélhettem –, hogy Isten elkészített számunkra egy gyermeket.

Amikor Ervin fölhívta Almási testvért, kezdett a napsugár derengeni, mert volt egy kisbaba, egy két napos kisfiú. Őt ugyan már oda szánta az alapítvány egy családnak, akik régen várnak picire, de most olyan hirtelen érte őket a hír, hogy nem merték vállalni ezt az újszülöttet. Mi ebben Isten gondviselését láttuk, és ezt látták Almási testvérek is. 1993. szeptember 17-én 12 napos korában vihettük haza Benjámint. Amit még nagy csodának tartunk, az az, hogy feleségemet, Gabit is aznap engedték haza a kórházból...

Benjámint szépen fejlődik. Csak még egy epizód: Amikor hazaértünk, Lackó nemsokára megszólalt: „Én azonnal megszoktam Benikét!”

Szeretnénk az Úrra figyelve fölnevelni gyermekeinket, az Ő dicsőségére.

**Géczi László és Gabriella**  
*Mátraszőlős*



## Jókívánság

Kedves, biztató sorokat kapott Almási testvér névnapki köszöntésként. A részlet (talán Baja Mihály verséből) mindazoknak szól, akik karitatív munkát végeznek:

*„Amennyi hulló könnyet letöröltök,  
Amennyi síró szem nevet rátok,  
Amennyi árvát édesanyaképpen  
A Miatyánkra megtanít a szátok,  
Ahány veszendőt felszedtek a porból  
És felruháztok rongyost, meztelent,  
Annyiszor áldjon titeket kezével  
A koronázó Isten odafent!”*



## Gyermekbemutató

### „Napsugár gyerekek”

Egyik kórház csecsemőosztályán – ha alapítványi kisbaba születik – a kiságy fölé a nővérek napot rajzolnak, s a piciket csak „napsugár gyerekeknek” hívják.

„Napsugár gyerekekért” imádkoztunk a következő helyeken: *Budapest, Debrecen, Lénárdaróc, Nagykereki, Dombóvár, Aszód.* Aszódon a gyülekezet hálaadó ünnepéhez kapcsolódott a *kettős gyermekbemutató*. A két „Napsugár gyermekért” *Petrik Ádám* lelkipásztor testvér (nagyapapa) és *Almási testvér* imádkozott. A picik: *Jóföldi Szandra Emese* és *Kalocsai Rihárd Dávid*.

# Ruhavásár Órbottyánban

Szeptember 16–17-én ruhavásár volt Órbottyánban (Órszentmiklós) a Művelődési Házban. A bevételt a „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány támogatására fordítják, – hirdette a sok helyen felragasztott plakát.

A Vácegresi Baptista Gyülekezet néhány hónappal korábban használt-ruha gyűjtési akciót rendezett az alapítvány javára. (A gyülekezetnek van kapcsolata az alapítvánnyal, hiszen ehhez a gyülekezethez tartozom és három gyermekem közül kettőt a Napsugártól fogadtunk örökre.)

Sok ruha gyűlt össze. Az akcióhoz csatlakoztak az Órbottyáni Baptista Gyülekezetből is és sokan olyanok, akik nem tartoznak közösségünkhöz. Órbottyánban kibéreltük a Művelődési Házat. Fehér lepedőre nagy betűkkel felírtuk: RUHAVÁSÁR. A Művelődési Ház kerítésén mint egy zászló lengett a felirat két napon át.

Várakozáson és reménységen felül jöttek el a vásárra. Volt aki csak nézelődni, volt aki vásárolni, volt aki hozta a ruhacsomagját, hogy azt is értékecskítsük. Többen közülük itt hallottak először az alapítványról.

Az általános iskola egyik tanárnője hetedikes lányokkal érkezett. A lányok néhány régi-módi darabot előkotortak, maguk elé fogták, nevetgéltek, komolytalankodtak. Ekkor megkérdeztem tőlük, hogy hallottak-e már a „Napsugár” munkájáról? Elárulták, hogy nem. Elmondtam nekik – ők már elég nagyok ahhoz –, hogy hallhatnak olyan anyákról, akik nem tudják, vagy nem akarják vállalni gyermekeiket. Ez az alapítvány segítséget nyújt az ilyen anyáknak, támogatja őket, hogy vállalják gyermekeiket. Aki nem hajlandó erre, annak elhagyott gyermekét a gyermekmentő otthonba helyezik el, ahonnan olyan szülőhöz kerülnek örökbeadásra, ahol érték a gyermek, szeretettel vállalják. Nem kell a gyermeknek állami gondozásba kerülni. Nekem is van két gyermekem onnan, – el is jöhetnek, játszhatnak velük.

Az addig viháncoló, serdülő lányok elkomolyodtak és nekiláttak a széttúrt ruhahalmokat rendezni.

A ruhavásárnak több haszna volt.

Támogathattuk az alapítványt a bevétellel.

Sok nehéz körülmények között élő család szinte tetőtől talpig felruházkodott. Látvá örömmüket, örültünk velük. (Sok esetben kínálni

sem merjük gyermekeink kinőtt ruháját valakinek, attól tartunk megsértődik. Itt mindenki örömmel válogatott magának és úgy érezte az ő szegénysége mellett még máson is segít.)

Kimozdította az embereket a közönyből. Sokan többet fizettek, mint amibe a kiválasztott ruha került. Voltak, akik pénz adományt hoztak. Volt a községben olyan, aki a vásár elmúltával 5000 Ft adományt küldött az alapítványnak.

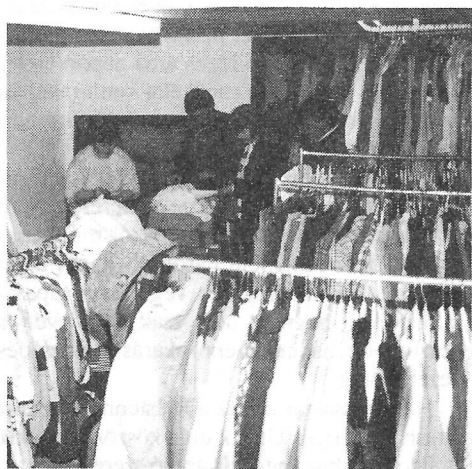
17-én 17 órától a rászorulóknak, menekültek ingyen válogathattak maguknak. Az egyik kisfiú 7 db-ot válogatott össze, szedte elő a pénzt. 140 forintja volt. Örült, hogy ezért hét kis ruhácskát vásárolhat, mert heten vannak testvérek. Mondtam, hogy már nem kell fizetni, ingyen válogathat tovább a testvéreinek. A 140 forintot ott hagyta adományként és nagy örömmel futott vissza a ruhákhoz. Egy jókora megrakott zsákkal távozott, csillogó szemmel.

Megtapasztaltuk, hogy nem kell jómódúnak, gazdagnak lenni ahhoz, hogy adni tudjunk. Ne szégyelljük elő venni kétfillérjeinket, ha szívből adjuk, kedves Isten előtt.

Fáradtan, de örömmel tértünk haza.

Itt szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik e munkából kivették részüket. Külön annak a 80 évéhez közel álló katolikus nyugdíjas tanító néninek, aki mindkét nap nyitástól zárásig segítségemre volt. Hol a ruha kiválasztásában segített, hol az ott lévő gyermekeket őrizte, etette, dajkálta, szükség szerint

**Tótföldiné, Petrik Éva**



Egyik ruhavásárunk előkészítő munkálatai

# Svájci kapcsolatunk

Sokszor éreztük már, hogy különböző helyzetekbe kényszerít bennünket az „élet” akaratunkon kívül, vagy ennek ellenére. Ezekre visszagondolva, gyakran évek múlva jutunk arra a felismerésre, hogy mennyire nem a véletlen, vagy az elkerülhetetlen sors irányított minket, hanem az egyes személyek mögött a Jó Isten áll.

Közel hat éve történt, hogy feleségemmel el kellett hagynunk Magyarországot, ezért három évig Svájcban éltünk. Az idegen országban olyan barátokra találtunk, akikkel azóta is tartjuk a kapcsolatot. Csak miután újra itthon voltunk döbbsentünk rá, hogy mennyire nem mi választottuk őket. Amikor ugyanis megtudták, hogy a „Napsugár”-nál dolgozunk, s hogy az alapítvány célja a gyermekmentés, érdeklődtek, hogy miben tudnának segítséget nyújtani. Ruhát és különféle használt cikkeket kezdtek gyűjteni, ezzel támogatva az elhagyott gyerekek ügyét.

*Bán József református lelkész kezében futnak össze a szálak, aki Zürichben végzi szolgálatát. Ő szokott értesíteni minket a gyűjtés állásáról. A nyár folyamán sikerült meglátogatni őt és más barátainkat. Meglepő volt látni, hogyan adják tovább, szinte szájról szájra, hogy kinek, miért és mit gyűjtenek. Már nem csak magyarok és ismerősök, hanem ismeretlen személyek is hoztak ajándékot a gyermekekért. Jó volt megtapasztalni, hogy a szeretet és ajándékkészség számára nem lehet fizikai határokat állítani. Ne feledjük, hogy Jézus ama napon cselekedeteink szerint fog megítélni bennünket és nem arra kíváncsi, hogy mit tudunk felhozni mentességünkre, ha tetteink nincsenek!*

A másik meglepetés a *Bülachi Baptista Gyülekezetben* ért. Az istentisztelet keretén belül kérték, hogy beszéljünk magunkról, munkánkról, hisz már majdnem három éve nem találkoztunk. Az istentisztelet végeztével tapasztaltuk meg, hogy ez nem csak egy szívélyes gesztus volt, hanem a tenni akarás és a törődés vezette őket.

Hálaasással tartozunk a Jó Istennek ezekért a testvérekért, és Urunk után köszönjük nekik is ajándékokban megnyilvánuló szeretetüket.

Kulcsár Ferenc



Egy „Napsugár bébi”



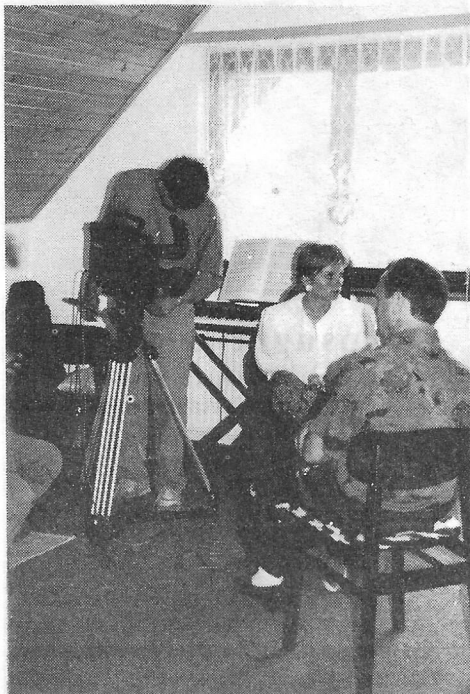
Dr. Balsai István igazságügy-miniszter, Czigány György szerkesztő és Almási testvér a PAX Gyermek- és Családvédelmi Kamara hangversenyén és sajtótájékoztatóján a Gellért Hotelban. (Almási testvér a kamara alelnöke.)

## TV Riport- -dokumentumfilm

Legutóbbi számunk INFÓ rovatában jeleztük, hogy a DUNA TV főlvételeket készített a Napsugár Otthonban. Eredetileg tíz percet kapott a szerkesztő (Lehoczky László) e témára, azonban amikor a főlvett anyagot megnézték, a műsoridőt – a téma fontossága miatt – 25 percre emelték. A riport-dokumentum film 1993. október 10-én került adásba (DUNA TV 16.10–16.35) „A napsugár gyermekei” címmel. A film alkalmas gyűlekezeti bemutatásra is.

• Számos levelet és telefonhívást kaptunk azóta, jókívánságokkal. Ezek mindig erősítenek bennünket. A legelső telefonáló *Bán József* svájci (Zürich) református lelkipásztor volt, aki alapítványunk régi barátja és támogatója.

• „A napsugár gyermekei” című videokazetta önköltségi áron megrendelhető (500 Ft), vagy kölcsönözhető alapítványi irodánk címén levélben vagy telefonon.



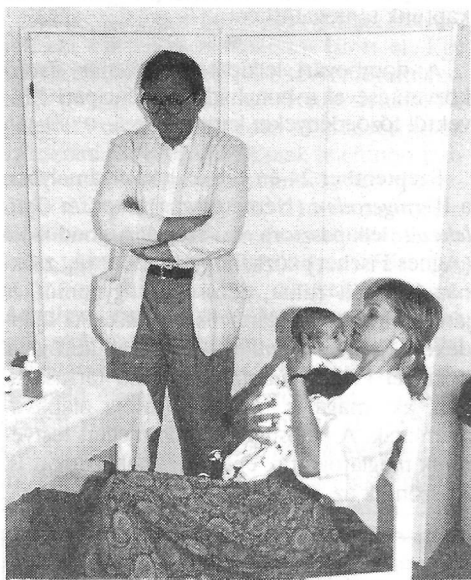
A Duna TV operátora előkészíti a főlvételt



ÁRNYÉKOS  
O · L · D · A · L

Ebben a rovatban többnyire arról szoktunk írni, hogy éppen melyik lap (rádió, tv) milyen negatív baállítású értékelést közöl alapítványunkról, ki mivel támad bennünket. Ilyen támadást nem kaptunk az elmúlt időszakban. Örömmel tapasztaljuk viszont, hogy gyakran ajánlanak bennünket, mint akik bizonyára tudunk segíteni – nehéz helyzetbe került várandós anyáknak, szülőknak, akik nem tudják gyermeküket ideiglenesen sem elhelyezni – családsegítő központok, önkormányzatok ill. újságok. Legutóbb például a Népszabadság 1993. október 14-i számában ajánlja alapítványunkat egy kétségbeesett, öngyilkosságon tőprengő 16 éves terhes lánynak a „Jön a baba! Most segíts” c. írásban (Barátnőd leszek, 19. old.)

Egyetlen „árnyékos témát” mégis említeneink. Igen nehezen alakul egy erdélyi anyuka gyermekének magyarországi elhelyezése. Kérjük azokat, akik segíteni szeretnének ebben az ügyben, imádkozzanak értünk!



Lehoczky László szerkesztő, régi kedves barátunk, a riporter és az egyik „Napsugár bébi” társaságában

# Adjunk hálát!

Első számunkban, az Árnyékos oldal című rovatban imatámogatást kértünk egy akkor már fél éve húzódó ügyben. Hosszú próbálkozás után sikerült megtalálni a vérszerinti apát, aki lemondó nyilatkozatot tett, mivel a gyermek soha nem érdekelte, így jogerőre emelkedett az örökbeadás. Dombováron *Horváth Tibor* testvérék öröme teljes.

Reménytelen jogi helyzetből sikerült egy újszülöttet örökbe adni Budapesten. Második gyermek a családban, nagyon várták!

Újszülöttek örökbeadása a következő helyeken fejeződött be: *Aszód, Budapest (2), Dombóvár, Lénárdaróc, Nagykereki, Orbottyán, Úri*, folyamatban van: *Budapest (2), Mátaszőlős, Pécs*.

Csomagot kaptunk magán személyektől és gyülekezetektől (*Kaposvár, Pestszenterzsébet, Budapest, József utca, Nagydorog*).

Angliából nagy mennyiségű ruhaneműt kaptunk támogatásként.

A dombovári lelkipásztor (*Kesjár Zsolt*) közvetítésével a bonyhádi Zománcipari Művektől főzedényeket kaptunk.

Szeptember 24-én kelt az a levél, amelyben a *Wernigerode-i* (Németország) *Baptista Gyülekezet* lelkipásztora és szociális gondozója (*Ágnes Fischer*) közli, hogy 18 műanyag zsákban használt ruhát, édességet, ágyneműt és játékot küldenek alapítványunknak. Az ajándékot *Fischer Bernd* testvér saját autójával hozta el *Vincze Katalin* testvérnő társaságában, aki maga is régi támogatója alapítványunknak. A Napsugár otthon mellett testvéreink meglátogatták épülő új imaházunkat is. Köszönjük az adományt.

„A jókedvű adakozót szereti az Isten.”

# INF

*Révész Árpád* egyházelnök szeptember 15-én meglátogatta a Napsugár Otthont.

*Andrew Griffiths*, a Central European Bible Institute (CEBI) igazgatója munkatársaival együtt szeptember 13-án látogatta meg otthonunkat.

*Dr. Almási Mihály*, kuratóriumunk elnöke augusztus 22–30-ig a görögországi *Thesszalonikában* részt vett az európai teológiai tanárok tudományos ülészakán. Almási testvér előadást tartott, majd beszámolt alapítványi munkánkról. A konferencián részt vevő professzoroknak átadta az alapítványunkról szóló angolnyelvű színes ismertetőt.



## Napsugár Oldalak

A „Napsugár” Gyermekektől Alapítvány negyedéves tájékoztatója

Szerkesztő: *Dr. Almási Mihály*  
Tervezőszerkesztő: *Boltos Péter*

Kiadó: *Sunshine Publishing House*  
Cím: *2310 Szigetszentmiklós, Révsor 24.*  
Telefon/Fax: *06-24/368-342*

### Bankszámlaszám:

„Napsugár” Gyermekektől Alapítvány,  
Magyar Hitel Bank Rt. 202-16104

Készült a *Texgraf* nyomdájában  
Felelős vezető: *Kun Gyula*